

פרק 1

המבחנים למשלחת החלוצים

סקייט גרינטון השקיף על מחנה האימונים של החלוצים מראש גבעה. אימוני הבוקר התחילו כמה שעות לפני כן, אבל סקייט לא התכוון להשתתף בהם, ובייחוד לא בשיעור צמחי המרפא עם השמאנית הזקנה מסאימארה. שנתו נדדה גם הלילה, והוא ידע שיירדם בשיעור. בפעם הקודמת שנרדם, טפטפה המכשפה הזקנה טיפה של תמצית פרחי לילה מפסגות הערפל אל תוך פיו שנפער קלות כשנחר שרוע על השולחן. הפריחה שגילה על עורו כשהתעורר הצחיקה מאוד את הרופאה הזקנה ואת חבריו לכיתת המועמדים לחלוצים, אבל את סקייט היא לא הצחיקה כלל וכלל. ידיו עדיין גירדו מאז, והוא לא התכוון להפקיר את עצמו שוב להשפלה כזו.

סקייט היה האקו האחרון שהצטרף למחנה האימונים של החלוצים. רק לפני ימים אחדים השתגר לאקולוקו מהטרה, ועדיין התקשה להסתגל. הכול היה חדש ומוזר בעיניו. אוכלוסיית אקולוקו הורכבה כמעט כולה מילדים, שכן רק ילדים יכלו להשתגר במשגר העל-חלל שתכנן דיזי גרינליף, ממציא גאון ובנו של אדם גרינליף, ואילו מבוגרים שרצו להגיע לאקולוקו נדרשו לעבור מסע חללי ארוך ומסוכן. סקייט היה רגיל לנוף הבניינים של הטרה, שארובות מזדקרות מהם ופולטות עשן שחור, וכעת התחלף כל זה ביערות רוחשי חיות וציפורים, בחבלי מדבר מרהיבים ורחבי ידיים, בשדות פוריים של גידולים חקלאיים ובעיירות וכפרים קטנים ונעימים.

אבל החלומות על הטרה רדפו אותו והדירו שינה מעיניו. מדי לילה שבו אליו זיכרונות עמומים מהוריו, שאותם לא ראה מאז היה תינוק, מראות מבית היתומים העלוב ביוניורק סיטי, דמותם של חבורת פושעים מבוגרים שרדפו אחריו במנהרות הרכבת התחתית כדי לגנוב ממנו את מיסיית המים המתוקים האחרונה שלו, והפגישה עם אחד, הית'קליף גרינליף, שהציע לו להשתגר לעולם חדש וסודי, שבו אין מחסור במים צלולים, האוויר והאדמה עדיין נקיים, ואנשים נוהגים בכבוד זה בזה.

בעודו עומד ומהרהר בקפנה שחל בחייו, הבחין פתאום בהתרחשות יוצאת דופן במחנה שלרגלי הגבעה. כל השיעורים והאימונים פסקו, והחלוצים והמועמדים להיות חלוצים יצאו אל מגרש האימונים ונעמדו מול הסוס ט'אנדר. סקייט טרם התרגל ליצור הזה. לא זו בלבד שט'אנדר ידע לדבר, הוא גם ניהל את אימוני החלוצים לצד אינדיאני מבוגר שלא דיבר לעולם ושמו שותק-תמיד. מעת לעת היה ט'אנדר נוזף בסקייט שיפסיק לבהות בו כאילו הוא תופעת טבע מיוחדת.

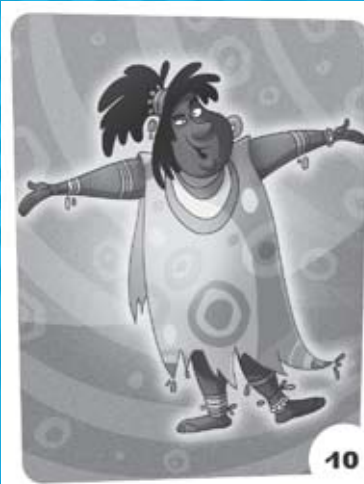
"פעם", אמר לו הסוס, "ראיתי נחש בעל שני ראשים. שלא כמו סוסים מדברים, שאחד או שניים מהם נולדים בכל דור, נחש בעל שני ראשים הוא באמת תופעה נדירה!" ליד ט'אנדר ושותק-תמיד עמד גבר חסון שלראשו כובע בוקרים. אף שסקייט רק שמע עליו עד אותו היום, הוא זיהה אותו מיד: ריינג'ר בוננזה, האחראי לחוק ולסדר באקולוקו.

סקייט עלה על הסקייטבורד הישן שלו, הרכוש היחיד שהביא מהטרה, וגלש במורד השביל אל המחנה. הוא הספיק להגיע קצת אחרי שבוננזה התחיל לדבר. התברר שהריינג'ר חיפש מתנדבים למשימה מסוכנת וסודית. כששאל מי מתנדב למשימה, עשרות ידיים הונפו אל על. בוננזה דיבר שוב. "נותרו שני מקומות במשלחת. אנחנו מחפשים את הגולש...", "או הגולשת!" קרא קול של ילדה מהקהל. "או הגולשת", הוסיף בוננזה, "הטוב או הטובה ביותר כאן, ואת הקלע..." "או הקלעית!" קרא שוב אותו הקול. "או הקלעית הטוב או הטובה ביותר", המשיך בוננזה. סקייט העיף מבט לעבר המקום שממנו נשמעו קריאות הביניים וראה ילדה בת שלוש עשרה לערך, ששיערה הסגול הארוך אסוף בקוקו טוויסי. הילדה החזירה לו מבט חצוף מעיניה הבהירות, וסקייט הסיט את מבטו והרגיש את הדופק שלו מאיץ. בוננזה המשיך: "כדי לברר מיהם השניים שיצטרפו למשלחת, ג'ני והית'קליף הכינו מבחן קטן. מי שחושב שיכולות הקליעה או הגלישה שלו טובים די הצורך, שיצעד קדימה".

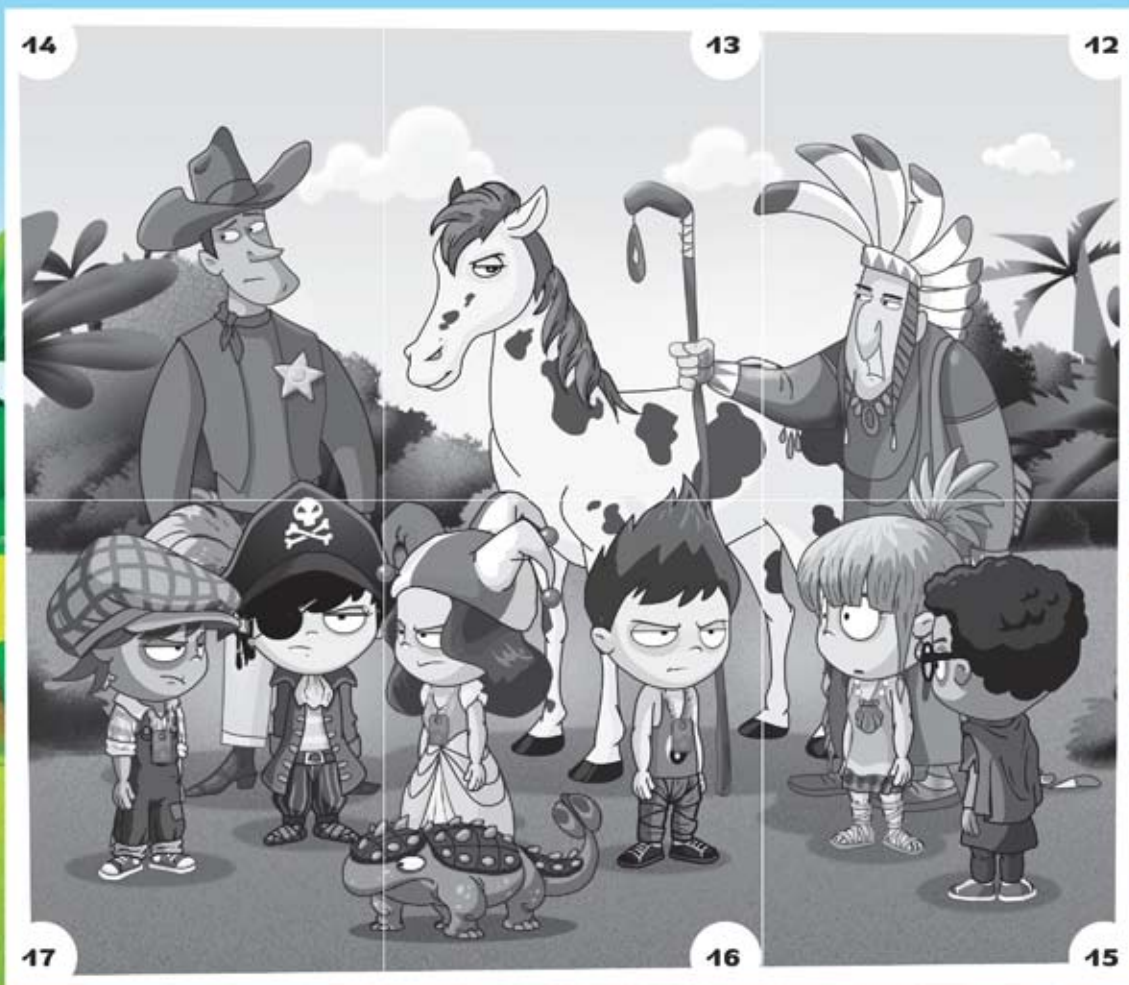
הנערה בעלת הקוקו הטוויסי הייתה הראשונה שעשתה כדבריו. למותניה חגרה שני אקדחי צבע לטווח קרוב, ועל גבה נתלה רובה צבע ארוך עם כוונת טלסקופית. רובי הצבע, סקייט כבר למד, לא גרמו נזק לבני אדם, אבל כדורי הצבע המיוחדים, פרי המצאתו של דיזי גרינליף, יכלו להוציא

ריינג'ר בוננזה, האחראי על החוק והסדר באקולוקו

מאסאימרה, השמאנית בעלת הכשפים ושיקויי הפלא

דרושים מתנדבים

כל רובוט מכלל שימוש אם כוונו היטב. כעבור כמה דקות ניצבו לפני בוננזה שתי שורות של עשרה חלוצים. בשורה אחת עמדו הילדים שנחשבו הקלעים הטובים ביותר, ובשורה האחרת היו הילדים שנחשבו גולשי ג'טבורד מצטיינים. סקייט אפילו לא העלה על דעתו להצטרף אליהם עם הסקייטבורד המיושן שלו. הוא ידע שבתוואי השטח המיוער, שאין בו כמעט שבילים, בורד רגיל נטול מנוע לא יצליח להתקדם יותר מכמה מטרים לפני שעלים ובוץ יתקעו את תנועת גלגליו. הג'טבורדים של החלוצים המנוסים ריחפו כעשרים סנטימטר מעל האדמה והיו מצוידים במנוע אלקטרומגנטי מיוחד (פרי מוחו של דיזי גרינליף כמובן). לסקייט לא היה סיכוי נגדם. וממילא, מי בכלל רוצה להתנדב למשימה מסוכנת, חשב בינו לבינו כשהתכוון להסתלק משם. לא היה לו חשק לצפות בתחרות.

סקייט פרש משורות החלוצים והתכונן להסתתר באחת הבקתות ולהשלים שעות שינה, אך לפתע שמע מישהו קורא בשמו: "סקייט גרינטון, כשפגשתי אותך בהטרה אמרת שאתה יודע לגלוש על בורד בלי ליפול יותר מדיו!" הציטוט לא היה מדויק. בהטרה אמר סקייט להיות קליף שהוא הגולש הטוב ביותר שעלה אי פעם על קרש עם ארבעה גלגלים, אבל הית'קליף היה אדיב כלפיו ועידן את ההתפארות. "אני בסדר... אני חושב..." ענה סקייט כשכל העיניים הופנו אליו. הית'קליף גרינליף, המדריך הראשי במחנה, היה דמות נערצת על המועמדים לחלוצים, והכול היו סקרנים לראות למי הוא פונה. "אז למה אתה לא מצטרף לתחרות?" שאל הית'קליף. "אהה... אין לי ג'טבורד". זאת הייתה האמת. אילו היה לו ג'טבורד לא היה מהסס להעמיד את יכולותיו במבחן. הית'קליף הרים את הבורד שלו והגיש אותו לסקייט. זה היה ג'טבורד בעיצוב ייחודי, ירוק עם שוליים כתומים וסמל עלה שסקייט זיהה כסמל משפחת גרינליף. "בהשאלה, כן?" אמר הית'קליף, "בוא נראה מה אתה יודע לעשות".

התחרות הייתה אכזרית בפשטותה. הקלעים התפרשו על גבעה בפאתי היער שחלשה על מישור רחב שכמעט לא צמחו בו עצים. הגולשים עמדו על גבעה כקילומטר ממזרח לקלעים, כשאת עיניהם מכסים משקפי מגן מסוג "שועל המדבר". הגולשים נדרשו להגיע לקו המטרה שליד גבעת הקלעים בלי להיפגע, והקלעים נדרשו לנסות ולפגוע בהם. כל ילדי מחנה האימונים

הבורד הישן של סקייט

מתנה נדירה

חלוצי אקולוקו הטובים בעולם

מתנה נדירה

הית'קליף גרינליף, המדריך הראשי במחנה החלוצים

מתנה נדירה

המבחנים למשלחת. קו הזינוק

של החלוצים עמדו מאחורי שורת הקלעים בחברת ט'אנדר, שותק-תמיד, ג'ני ספיידו, מדריכת הקלעים, והית'קליף, שהחזיק את הסקייטבורד הישן של סקייט. לא היה סימן לבוננזה. סקייט הניח שהוא הלך לסיים את הסידורים למשימה הסודית שעליה דיבר.

ג'ני ספיידו הניפה אקדח זיקוקים וירתה זיקוק אדום לשמים וסימנה שהתחרות החלה. עשרת הגולשים האחרים יצאו מיד לדרך. סקייט הניח רגל על הג'טבורד וניסה לצבור מהירות בעזרת רגלו האחרת, כשם שהתרגל לעשות בסקייטבורד שלו, אך הג'טבורד החליק מתחת לרגלו, וסקייט עף קדימה. הוא בלם את הנפילה בידיו ונשרט לגמרי. שלוש יריות צבע פספסו את ראשו בכמה סנטימטרים ופגעו בסלע שמאחוריו. מזל שנפלת, חשב. הגולשים שיצאו לפניו כבר היו

והוואוו!!! זה כל מה שהיה לסקייט בראש

בטווח יריות הצבע המדויקות, וחמישה מהם ספגו פגיעות. נתזים כחולים נראו על ארבעה מהם, וסקייט תהה למי מהקלעים יש כדורי צבע כחול. הוא שאף שאיפה עמוקה ועלה על הג'טבורד. הוא ידע שאם יעמוד במקום ישמש מטרה נוחה, אבל קיווה שהוא עדיין רחוק מדי, ושרוב הקלעים יעדיפו לכוון לקבוצה העיקרית, שהייתה עכשיו ממש מול גבעת הקלעים, בטווח קרוב. הוא הטה את משקלו בעדינות לאחור, והבורד נסוג מעט. הוא הטה את משקלו מעט לפנים, והבורד נע קדימה במורד הגבעה. סקייט חיך. הוא הבין את העסק. חוץ מהיעדר הגלגלים ואופן צבירת המהירות, זה היה די דומה לסקייטבורד רגיל בסופו של דבר.

סקייט הטה את כל משקלו לפנים, והג'טבורד טס קדימה במהירות שסקייט לא הכיר לפני כן. סוף סוף הבין למה התעקש הית'קליף שאקולוקו הוא המקום הכי מתאים לו ביקום. ווהוואוו!!! זה כל מה שעבר בראשו של סקייט כשצבר מהירות וסגר את הפער בינו לבין שאר הגולשים. כדורי צבע שרקו סביבו, והוא הבין שכדי לחמוק מהם אין די במהירות, ויש לבצע תרגילי התחמקות. הוא גלש בזיגזג, השתמש באבנים כמקפצות וניסה להשתמש בסלעים ובעצים המעטים כמחסה מפני כדורי הצבע. באמצע קפיצה גבוהה במיוחד הטה את הבורד לכיוון גבעת הקלעים, וכדור

צבע כחול התנפץ על תחתית הבורד שלו. זה היה קרוב, חשב והגביר מהירות. סקייט וחלוץ בלונדיני שחבש כתר זהוב היו היחידים שנשארו בתחרות, והם התקרבו לקו המטרה בתנועה מהירה. סקייט סגר את הפער בינו ובין החלוץ, ובדיוק כשעבר מאחוריו התנפצו שתי פגיעות צבע על חולצתו של יריבו. החלוץ עצר ופלט גידוף. סקייט הגיע לבדו לקו המטרה, והרגשת ניצחון מתוקה פשטה בו, בדיוק כשכדור כחול פגע בישבנו והקפיץ אותו באוויר.

ניצחון!!!

מתנה נדירה

"הוליו!" ג'ני ספיידז הבליעה חיוך ונזפה בנערה בעלת השיער הסגול. "הוא כבר הגיע לקו המטרה, הירייה הזאת הייתה לא במקום!" "אבל מרשימה..." מלמל ט'אנדר. "הממפפף", הסכים אתו שותק-תמיד שעמד לידו. לא היה כל צורך להכריז רשמית על הזוכה בתחרות הקליעה, הניצחון היה מוחץ וברור.

ג'ני פנתה אל שורת הילדים שצפו בתחרות: "קדימה, נא לחזור לשיעורים, רבותיי!" בשעה שירדו כל החלוצים במורד הגבעה, משוחחים ביניהם בהתלהבות על התחרות שאך זה הסתיימה, פנתה ג'ני למנצחת הגדולה של התחרות שעדיין עמדה לידה והביטה בה במבט שואל: "הולי, גשי בבקשה לבקתה שלך לארוז. וקחי הרבה כדורי צבע. אין לדעת במה תיתקלו שם". "איפה?" רטנה הולי, "אף אחד לא אומר לנו כלום". "עוד יגידו", נאנחה ג'ני, "עוד יגידו".

"לא היה צורך להכריז רשמית
על הזוכה בתחרות הקליעה"